Vitae sanctorum patrum

[Straßburg: Drucker der Vitas patrum], 3. Juli 1483

tanq̃ꝫ a patre poſcentes q̃ pӡpoſcerint ili
co conſequũtur. Tanta nãqꝫ in eis fides
eſt. q̃ etiã montib⁹ vt transferant. valeat
impare. Vñ ⁊ nõnulli eoꝝ irruptiões flu
uij in pniciem vicinaꝝ regionũ cõcitatas
orõnib⁹ repſſerunt. et pede incedentes al
uei eius pfũda digreſſi ſunt. immaneſqꝫ
eius beſtias pemerũt. ⁊ plima atꝫ immẽſa
ſigna q̃ a pphetis ⁊ aplis antiquitus geſta
fuerãt ꝯſumarũt vt dubitari nõ debeat ip
ſoꝝ meritis adhuc ſtare mũdum. Sꝫ illõ
valdõ mirũ eſt cũ ſemp optĩa q̃qꝫ rara ſint
et difficilia. in illis tñ vtrũqꝫ pter conue
niſſe vt ⁊ nũero immẽſi ſint et virtutibus
incõpabiles. Sũt em̃ ⁊ alij in ſuburbãis
locis. alij p rura. plẽs aũt ⁊ egregij p here
mum diſpſi. ⁊ velut quidã celeſtis exerci
tus in pcinctu poſitus. atꝫ in tabernaclis
degens. ad obedientiã preceptoꝝ regi ſp
intentus. armis orõnum pugnãs. ⁊ ſcuto
fidei ab inimico inſidiãte ptectus. regnũ
ſibi celeſte ꝯquirũt. Sũt ergo ornati mo
rib⁹. quieti. lenes. tranqlli. ⁊ caritatis vin
culis velut quadã germanitate cõſtricti.
Ad emulationẽ ꝟo virtutũ certamen in
gens exercent ⁊ agones. Studet eñ vnuſ
quiſqꝫ clemẽtior altero benignior. hic hũi
lior. ille patientior inueniri. Si quis aũt
ſapientior ceteris fuerit. hic ita cõmunis
erga oĩs ⁊ mediocris exiſtit. vt ſcḋm mã/
datuꝫ dñi oĩm minim⁹ ⁊ oĩm ſuus eſſe vi
deatur. Quia g̃ dei munere donatũ mihi
eſt. ⁊ videre eos. et intereſſe ꝯuerſatõi eo
rum. ⁊ de ſingulꝰ iam nũc q̃ ad memoriam
dñs reduxerit enarrare temptabo. vt hi
qui nõ viderũt eos in corpe. opa eoꝝ di
ſcentes vitamqꝫ eorum pfectam lectiõis
indicio colligentes. ad emulatõnem ſan
cti operis inuitent. et pfecte ſapiẽtie pal/
mam requirant.

¶ Explicit plogus.

Incipit narratõ de ſancto Johãne egiptio heremita.

¶ PRimum igitur tanq̃ꝫ vere fundamẽtuꝫ
noſtri opis ad exemplum
bonoꝝ oĩm ſumam⁹ egipti
um Johãneꝫ. qui vere ec̃
ſolus ſatis ſuperqꝫ ſufficiat religioſas. et
deo deuotas mẽtes ad virtutũ culmẽ eri
gere ⁊ ad pfectionis veſtigia concitare.
Hũc enĩ vidimus in thebaydis partibus
in heremo. q̃ adiacꝫ ciuitati Lyto. in rupe
quadã mõtis ardui cõmanẽtem. Aſcẽſus
ad eũ difficilis. aditus mõaſterij eius ob
ſtructuſ ⁊ clauſus ita vt a quadrageſimo
etatis ſue ãno vſqꝫ ad nonageſimuꝫ quẽ
tũc gerebat. cum eũ vidim⁹. mõaſteriũ ei⁹
nullus intrauerit. Aduenientib⁹ ꝟo per fe
neſtrã ſe videndũ prebebat ⁊ inde eis vel
verbũ dei ad edificatõem. vlꝰ ſiqua fuiſſẽt
ꝯſolatõis reſponſa reddebat. Mulieruꝫ
tñ illuc nulla nec ad ꝯſpectũ quidẽ ei⁹ ac/
ceſſit. ſed ⁊ viri raro et certis quibuſqꝫ
tpibus. Cellam ſane hoſpitalẽ extrinſec⁹
fieri pmiſit. in qua aduẽtantes e lõginqs
regionib⁹ paululũ requieſcerẽt. ip̃e ꝟo in
trinſecus ſolus ſoli deo vacans. nõ dieb⁹
non noctib⁹ a colloquijs dei ⁊ orõne ceſſa
bat. diuinũ illõ ⁊ qõ ſup omnẽ mẽtem ẽ
tota mẽtis puritate ꝯſpectans. Quanto eñ
ſe ab humanis curis ⁊ colloquijs ſeq̃ſtra/
bat. tãto illi vicinior ⁊ ppinquior de⁹ erat
In tanta deniqꝫ mẽtis ſue ſinceritate pfe
cerat. vt nõ ſolũ eoꝝ q̃ erant ſcientiã cõſe
queret a dño. veꝝ et eoꝝ q̃ futura erãt p̃/
ſcientiã mereret. Euidenter nãqꝫ ei dñs p
phetie grãm ꝯtulit ita vt nõ tm̃ ciuib⁹ ⁊ p
uincialib⁹ ſuis ſi forte pcũctarent futura
p̃diceret. ſꝫ ⁊ impatori Theodoſio vel q̃s
belli exitus hiturus eſſet vel quib⁹ modis
victoriam caperet ꝰ tirannis. ſed ⁊ quot

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0020
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG